

Fugir del passat

Entre els seus espais vitals, Barcelona i Cantonigròs, i les seves protagonistes –dones d'empenta–, Blanca Busquets ha sabut encaixar un grapat d'històries de ficció profundes que li han creat un públic fidel. I sempre amanit amb bona literatura.

A *La fugitiva*, que acaba de treure Proa, l'escriptora ha cuinat aquests ingredients amb una habilitat professional que genera en el lector un interès més intens en cada full que s'empassa. Alguns poden considerar que es tracta d'una novel·la amarga, dura, violenta, sense sentiments. Amb molt d'odi i poca estimació. Cruel i tot. Però l'atmosfera global de l'obra deixa un regust de serenitat i de comprensió.

La novel·la narra la vida de la Mireia, una dona de més de 90 anys, que vol justificar amb els seus records personals la vida erràtica que ha viscut. Un balanç gens aflagador. D'adolescent i vivint a casa seva a la Carena, en un ambient massa primari, es maltractada periòdicament pel seu pare, un fet que l'obligarà a fugir nou mesos de la població i anar a viure amb uns parents de Barcelona. Ningú no sap que hi ha anat a fer a la ciutat, però quan torna a aterrar sola a casa seva es una altra Mireia.

Una noia esquerpa, que sembla voler fugir sempre de fantasmes desconeguts,

amargant el xicot que estimava de tota la vida i casant-se amb un estiuejant de Barcelona que li farà dos fills que gairebé no veurà mai. Amagarà l'alegria de la desaparició del seu home, farà anar de corcoll les dones de companyia que ha tingut i el seu únic plaer diari serà tancar-se a casa i espigar els llogaters del pis que té al costat. Ni la presó, que tastarà una bona temporada per les seves facècies passades, podrà canviar els seus instints agressius, malgrat trobar allà una persona que estimarà profundament. Ja madura, s'instal·la a Sarrià i passa estius a la Costa Brava, sempre tirant endavant amb les espurnes de tortura i crueltat que sembla arreu.

Obra de maduresa amb dos aspectes a destacar: una trama que va deixant anar

sorpresa rere sorpresa per intentar comprendre el rerefons de la maldat i uns protagonistes ben caracteritzats que van ballant la melodia literària a un ritme vertiginós per intentar comprendre el perquè d'aquesta actitud. I amb la senzillesa d'un llenguatge planer, directe, sense embuts, a vegades agressiu, a voltes poètic, sempre entenedor i atractiu com la vida mateixa.

Unes coordenades que Blanca Busquets ja va iniciar amb *Presó de neu* (2003) i que ha anat polint amb les seves obres següents, especialment en *La nevada del cucut* (2010), d'escriptura exquisida, que li va fer guanyar el premi Llibreter.

No en va algunes de les seves obres han estat reeditades a llengües com ara el castellà, l'alemany, l'anglès i el rus. *

Blanca Busquets
sol presentar
protagonistes
femenines de
caràcter fort
ANDREU PUIG

LA FUGITIVA
Blanca Busquets

Editorial: Proa
Barcelona, 2018
Pàgines: 280
Preu: 20,90 euros

BIOGRAFIA XAVIER COROMINA

On Goethe surt de l'armari i venç la Viquipèdia

A la butaca de l'habitació que dona al jardí de la casa de Weimar on Goethe va expirar, una nota encara recorda l'anècdota que el sacralitzat poeta hi va tombar definitivament el cap després de traçar tremolosa amb el dit una mena de W a la seva jove Ottilie i exclamar febrilment "*Mehr Licht, mehr Licht!*" ("Llum, més llum!"), en un final que ha alçat aquests darrers 186 anys molta polseguera interpretativa.

És clar que també n'hi ha una altra, de versió de la mort d'aquest home tan difícil d'encaixonar. L'any 1982, Marcel Brion, en el seu assaig sobre l'autor, es va fer ressò d'una història que deixa el con-

siderat precursor del romanticisme en un lloc ben galdós, per a algú a qui la història ha elevat al temple dels ídols de les idees.

Volent, la dona del fill depressiu i sembla que alcoholitzat de l'august pensador retirar la mà dintre les del moribund per deixar-lo finir tan pendent d'ell mateix com havia viscut sempre, les darreres paraules del també científic, o filòsof de la natura, segons la terminologia de l'època, haurien estat entre l'ordre i la súplica perquè li continués deixant retenir la companyia.

A l'habitació del costat, un armari encastat a la paret conté part de la bibliote-

ca del mestre i el mostra com un humanista que, si bé va ser l'autor d'*Els sofriments del jove Werther*, el *Faust* i tants altres clàssics de la història de la literatura, Santiago Riera i Tuèbols, enginyer industrial i professor emèrit d'història de la ciència de la Universitat de Barcelona, ens presenta, a *Goethe, llums i ombres. Una aproximació al gran humanista europeu*, didàcticament sense manies doctorals com un precursor de la necessària visió holística del món –o obertura de mires de la reduccionista especialització de què ni la Viquipèdia no se n'escapa– si no ens en volem anar tots plegats a fer punyetes. *

GOETHE, LLUMS I OMBRES
Santiago Riera i Tuèbols

Pròleg:
Ferran Mascarell
Editorial: L'Albí
Berga, 2017
Pàgines: 240
Preu: 19,50 euros